

God in Oekraïne

Ooit kleinschalig begonnen is Twitteren met God inmiddels een internationaal succes te noemen. Recentelijk verscheen de zoveelste vertaling van het boek, in het Oekraïens dit keer. Auteur priester Michel Remery (44) ging op uitnodiging het boek promoten

Katholiek Nieuwsblad 29 Sep 2017 Hettie van der Ven

Michel Remery spreekt Oekraïense gelovigen toe.

Priester Michel Remery ontmoette jonge gelovigen in een land in oorlog.

Oekraïne. Een land met ruim 45 miljoen inwoners. Land in oorlog. Land met veel diepgelovigen, zowel jong als oud. Een land in verwarring. Een land met vragen. Michel Remery was al bekend met de religieuze en politieke situatie in Oekraïne vanuit zijn werk als vice-secretaris-generaal van de Raad van Europese Bisschoppenconferenties (CCEE), gevestigd in Zwitserland. Begin mei reisde hij af naar Oekraïne. Hij bezocht de drie verschillende katholieke bisschoppenconferenties van het land: de Oekraïense Grieks-katholieke Kerk, met de basis in Kiev, de Latijns-katholieke Kerk (waar vooral veel Poolse gelovigen deel van uitmaken) met de basis in Lviv en de Grieks-katholieke eparchie Mukachevo in het zuiden van het land, aan de andere kant van de Karpaten. “De vertaling van het boek was vanuit Oekraïne zeer gewenst. Ik ben blij dat de drie organisaties, die normaal gesproken zelfstandig werken, samen hebben gewerkt om tot de uitgave te komen”, aldus Remery.

Pro-Europa

Zijn reis begon in de zuidwestelijke stad Uzhgorod, waar hij werd ontvangen door hulpbisschop Nid Lushshak van Mukachevo. “Direct werd me de lastige situatie waarin Oekraïne zit duidelijk gemaakt. Mukachevo ligt vrij ver weg van de gevechten, maar de inwoners daar stellen nadrukkelijk dat hun land in staat van oorlog is, daar waar wij wellicht nog voorzichtig over ‘spanningen’ praten. Ik ervoer een duidelijk verlangen bij veel mensen om bij Europa te horen, zeker bij jongeren. Die avond ging ik in gesprek met seminaristen. Zij hadden een duidelijke pro-Europese houding terwijl ze ook stelden: toen het het hardst nodig was, was Europa er niet voor ons. Veel jongeren zijn actief op sociale media, ze weten wat er speelt.”

Intensieve gesprekken

Een paar dagen later werd Remery rondgeleid door Lviv, de tweede stad van het land. “Ik zag culturele rijkdom, maar ook tekenen van oorlog. Mensen waren bezig om camouflagenetten te maken. Een grote kerk was helemaal gewijd aan oorlogsslachtoffers, hele wanden waren volgeplakt met kleine foto’s van gesneuvelden.” Hij ging in de universiteit in gesprek met een groep van ruim tweehonderd seminaristen, maar ook met atheïsten, Joden, protestanten en filosofen in de grote boekhandel Ye!, midden in de stad. Iedere keer weer ontstonden er intensieve gesprekken over de rol van Europa in de wereld, die van Oekraïne in Europa en over de verhouding tussen Oekraïne, Rusland en de Europese Unie. Politieke kwesties dus, maar ook indringende geloofsvragen kwamen aan de orde. Waarom staat God toe dat er oorlog is?

Geloof in oorlogstijd

“Het bewustzijn van de oorlog was ook in Lviv heel sterk”, aldus Remery. “Ik ging altijd het gesprek aan, maar gaf ook aan niet te weten waarom God soms dingen toestaat en laat gebeuren. Altijd gaf ik aan dat God alle geweld teveel vindt en huilt met degenen die lijden. Ook benadrukte ik dat zelfs in de grootste ellende er tekenen van Gods aanwezigheid zichtbaar zijn. Op deze boodschap kreeg ik positieve reacties. De mensen gaven aan het fijn te vinden om de oorlog weer even in het perspectief van hun geloof te plaatsen en niet alleen maar als politieke strijd te zien. Wanneer je er van zo dichtbij getuige van bent en dierbaren verliest aan het front, is dat heel moeilijk. Ik sta er verder vanaf en kon dus onderstrepen: ook in onze ellende is God bij ons. We moeten zoeken naar manieren om nu, op dit moment en in deze situatie, met God te leven.

Jongeren aanspreken

In de hoofdstad Kiev sprak Remery met groot-aartsbisschop Svjatoslav Sjevtsjoek van de Grieks-katholieke Kerk. Deze gaf aan blij te zijn met de boekvertaling. “De bisschoppen zien allemaal dat jongeren veranderen, deels door westerse invloeden. Ze zijn blij dat er met het boek nu een instrument is dat de totale boodschap van het geloof uitdraagt in een taal die jongeren kennen. Veel jongeren in Oekraïne zijn opgegroeid met het geloof. Ze vinden het belangrijk, maar kunnen het niet goed koppelen aan westerse ideeën, die ook aanspreken. De Kerk moet eigenlijk een nieuwe manier van spreken vinden. Twitteren met God kan hierbij helpen. Het boek heeft een westerse benadering, maar is ook trouw aan de boodschap dat alles verbonden is met de liefde van God.”

Relatie met God

In vijf dagen werd Remery ondergedompeld in het culturele, politieke en geloofsleven van Oekraïne. Hij celebreerde mee in vieringen, gaf radio-interviews, at grote blokken wit spek die hij wegspoelde met een glaasje wodka en hij hoorde hoe een priester in Mukachevo oude ziekenwagens verzamelt en opknapt, om ze vervolgens naar het front te sturen. “Het is me zeer duidelijk geworden dat de gespannen politieke situatie effect heeft op het geloofsleven van de Oekraïners”, zo concludeert Remery. “Geloven gaat over je dagelijks leven. Wanneer je land in oorlog is, betrek je daar als vanzelf ook jouw relatie met God bij. Ik heb veel kritische vragen gehoord, maar ook gemerkt dat het geloof bij veel Oekraïners, ook de jonge generatie, diepgeworteld is. Ze laten veel aan het mysterie van God over en proberen niet alles te verklaren. Ik hoop ten eerste dat het westen Oekraïne niet vergeet en dat Twitteren met God een bijdrage kan leveren aan het geloofsleven van de jonge mensen in het land.”

Original article:

<https://www.pressreader.com/netherlands/katholiek-nieuwsblad/20170929/281492161512000>